759/06

Den 6. november 2006 blev i sag nr. 68.299:

xxxx xxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har tegnet motorkøretøjsforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt kaskoskade.

Selskabet har afvist at udbetale erstatning med henvisning til, at klageren i forbindelse med forsikringens tegning afgav urigtige oplysninger om ejer-/brugsforholdet.

Selskabet har i skrivelse af 26/1 2006 til nævnet nærmere redegjort for sagen og selskabets afgørelse således:

> "Den 13. oktober 2005 modtog selskabet meddelelse om, at klagers bil en Mazda MX-3 var blevet beskadiget i forbindelse med et trafikuheld, hvor klagers søn havde påkørt modparten.
>
> På baggrund af sagens oplysninger foretog selskabet yderligere undersøgelser, hvorefter selskabet ved brev af 22. november 2005 meddelte, at der i overensstemmelse med forsikringsaftalelovens bestemmelser ikke ville blive udbetalt forsikringserstatning, idet det fremgik af sagens oplysninger, at klagers søn havde været rette ejer og bruger af bilen.

Da klager ikke var tilfreds med denne afgørelse rettede han fornyet henvendelse til selskabet ved brev af 2. december s.å., idet han i denne sammenhæng meddelte, at sagen var indbragt for Ankenævnet.

Efter en fornyet gennemgang af sagen, fastholder vi den tidligere afgørelse.

I henhold til sagens oplysninger var det klagers 22-årige søn R.H., der var fører af bilen i forbindelse med færdselsuheldet.

Af den fremlagte salgsslutseddel er klagers søn endvidere anført som køber af bilen, idet han ligeledes har underskrevet slutsedlen i forbindelse med køb. ...

Endvidere fremgår det af sagens oplysninger, at klagers søn løbende har afholdt omkostningerne til indkøb af ekstraudstyr i form af cd-anlæg samt alufælge mv. Vi henviser i denne sammenhæng til kopi af fakturaer, hvor klagers søns navn er anført.

Derudover har sælger over for selskabet oplyst, at det ved salget helt klart fremgik, at bilen blev købt til brug for klagers søn.

Det fremgår yderligere af sagen, at klagers søn har betalt kontant for bilen i forbindelse med købet, samt ved betaling af afdrag over for klager, som betalte den resterende del af købesummen.

Efter anmeldelse af skaden til selskabet har klagers søn ved henvendelse til selskabet med spørgsmål om lånebil også kun omtalt bilen som '... *min bil*'.

På baggrund af disse oplysninger må det lægges til grund, at klagers søn var rette ejer og bruger af bilen.

Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at klager ikke umiddelbart har bestridt ovenstående oplysninger, idet han dog har fastholdt at have afgivet de korrekte oplysninger vedrørende brugerforholdet i forbindelse med policens tegning.

Således har han oplyst, at han ved tegningen over for selskabet skulle have oplyst, at bilen skulle anvendes af klager selv samt hans søn og hustru og derved skulle fungere som en 'familiebil'.

Selskabet har ikke noteret denne oplysning, idet det dog skal gøres gældende, at klager under alle omstændigheder ved indtegningen ikke har oplyst, at klagers søn skulle anvende bilen 60-70 % af tiden.

Denne oplysning er først tilgået selskabet efter skadens indtræden ved selskabets skadekonsulents samtale med klager.

Klager har endvidere oplyst, at han ved tegningen fik oplyst en pris på cirka kr. 17.000,00, såfremt forsikringen skulle tegnes i sønnens navn. Heller ikke dette er noteret i selskabets system på trods af, at samtlige tilbud, der bliver afgivet af selskabets policemedarbejdere, bliver registreret i selskabets system.

Det skal hertil bemærkes, at denne præmie heller ikke stemmer overens med den korrekte præmie, der ville være gældende for klagers søn, idet vi henviser til nedenstående redegørelse vedrørende dette forhold.

Ved vurderingen af det rette ejerforhold kan det ikke tillægges afgørende vægt, at klager er registeret som ejer og bruger af bilen, idet dette umiddelbart må anses som modstridende med de faktiske forhold.

Således fastholder vi selskabets tidligere afvisning af udbetaling af erstatning, idet vi henviser til forsikringsaftalelovens § 6, stk. 1, samt forsikringsbetingelsernes § 30, hvorefter forsikringsselskabet alene er forpligtet til at udbetale erstatning, såfremt

selskabet ville have overtaget forsikringen, hvis det rette forhold var oplyst, hvilket ikke er tilfældet i nærværende sag.

Denne bestemmelse finder blandt andet anvendelse, såfremt en bil - som i nærværende sag - ejes proforma af en elitebilist og bruges af en person, der ikke har opnået elitebiliststatus alene med det formål at omgå selskabets tegningsregler og derved opnå en væsentlig lavere forsikringspræmie.

Efter forespørgsel hos selskabets policeafdeling er det blevet oplyst, at klagers søn skulle have betalt en forsikringspræmie på kr. 36.624,00, såfremt bilen i henhold til de faktiske forhold var blevet indtegnet i hans navn. Vi henviser i denne sammenhæng til vedlagte præmieberegning.

Da det er selskabets tegningspolitik, at man ikke ønsker at tegne bilforsikringer med en præmie på over kr. 30.000,00, ville vi derfor ikke have tegnet forsikringen, hvorefter selskabet ikke hæfter i henhold til ovenstående bestemmelse i forsikringsaftaleloven.

Derudover fremgår det endvidere af selskabets tegningsregler, at der ikke tegnes forsikring på en Mazda MX-3, når brugeren - som i nærværende sag - ikke er fyldt 30 år. Vi henviser i denne sammenhæng til vedlagte liste, der dokumenterer selskabets tegningsregler vedrørende dette forhold.

Selskabet tegnede således alene forsikringen for klager på baggrund af dennes alder, status som elitebilist samt det forhold, at klager havde sine øvrige forsikringer i selskabet.

Skulle Ankenævnet komme frem til, at selskabet ikke kan afvise udbetalingen af erstatning med henvisning til ovennævnte bestemmelse, da skal vi subsidiært gøre gældende, at forsikringsselskabet alene er forpligtet til at udbetale pro rata-erstatning i forhold til, hvad der reelt skulle være betalt i præmie for forsikringen, jf. forsikringsaftalelovens § 6, stk. 2.

I nærværende sag er der ved tegningen helårligt betalt præmie med kr. 4.201,00. Såfremt det rette ejerforhold havde været oplyst, skulle der have været betalt en præmie på kr. 36.624,00, hvorfor selskabet alene hæfter forholdsmæssigt over for klager.

Vi henviser i denne sammenhæng til Ankenævnets generelle praksis, som blandt andet fastsat i AK 59.545 samt AK 63.108."

Hertil har klageren i skrivelse af 7/2 2006 til nævnet bl.a. bemærket:

"Hermed påpeges det, at jeg bestrider følgende:

I brevet den 22. nov. 05 meddelte Alka, at de ikke ville yde erstatning for den skete skade, da bilen er indregistreret i mit navn og da min søn har underskrevet slutsedlen. Jeg påpeger, at sælgeren ved Toyota udfyldte registreringsattesten og desuden noterede på slutsedlen, at den skulle indregistreres i mit navn. Alene dette er med til at bekræfte, at jeg jvf. forsikringsaftaleloven § 5 har været uvidende om de faktiske forhold, der bør give fuld dækning.

Som tidligere nævnt kan jeg bekræfte, at jeg oplyste at det skulle være en familiebil! Selskabet har ikke noteret denne oplysning, hvilket må være en fejl fra betjeneren. Prisen 17.000,- kr. blev oplyst, men heller ikke noteret i selskabets system.

...

Min søns kammerat der er 21 år og medlem af Dansk Metal forbund ringede ind til Alka den 6. februar og ønskede at tegne en Mazda MX3 1,6 90 hk fra 1993 med ansvar og kasko. Han får oplyst to priser. En pris med et diplom 'respekt' (Gennemført fartkursus) pris 16.368,- kr. selvrisiko 1.000,- kr. Prisen uden kursus 28.656,- kr. selvrisiko 8.248,00 kr. Desuden var der 10 % rabat på basisforsikring og bilforsikring.

Hermed påpeger jeg, at min søn også er medlem af Dansk Metal og jeg har fået oplyst at selskabet har tilbudt kursus respekt i de sidste 2 år, hvilket også eksisterede i 2004. Selskabet har jvf. forsikringsaftaleloven § 7 pligt til at oplyse

muligheder og spørge om risikoen. Jeg bekræfter, at jeg ved tegningen ikke har fortiet noget, men har ikke været vidende nok om faktiske forhold, hvormed jeg har været simpel uagtsom, hvilket vil give fuld dækning.

Alka henviser til Ankenævnets generelle praksis AK 59.454 samt AK 63.108. Disse sager er helt forskellige fra min sag. I førstnævnte er der tale om svig og i sidstnævnte er der udbetalt pro rata-erstatning."

Selskabet har i skrivelse af 24/2 2006 til nævnet bl.a. anført:

"For så vidt angår de oplysninger som klager senest har indhentet ved henvendelse til selskabet i februar måned, skal vi oplyse, at disse er givet på baggrund af selskabets nuværende antagelsespolitik, idet nærværende sag skal vurderes på baggrund af selskabets regler på tidspunktet for policens tegning i februar 2004

...

Derudover skal vi gøre gældende, at vi ikke kan tiltræde klagers henvisning til forsikringsaftalelovens § 5, stk. 1, idet klager burde have indset, at den manglende oplysning om, at hans søn var den primære bruger af bilen, havde betydning for selskabets fastsættelse af præmien.

Ovenstående ændres ikke af klagers eventuelle og i øvrigt udokumenterede oplysning om, at der var tale om en familiebil, idet dette ikke kan anses som fyldestgørende oplysninger om de rette forhold.

Afslutningsvis skal det meddeles, at selskabets tidligere oplysning om den præmie, som klagers søn skulle have betalt i 2004, såfremt bilen var tegnet i hans navn, ikke er korrekt.

Såfremt klagers søn havde taget et 'Respekt for fart' kursus, da ville han skulle have betalt en årlig præmie for forsikring af bilen på kr. 12.074,00, hvilket skal lægges til grund i forbindelse med sagens vurdering, herunder selskabets subsidiære påstand med henvisning til forsikringsaftalelovens § 6, stk. 2, hvorefter selskabet alene hæfter forholdsmæssigt.

Derudover må vi afvise, at selskabet skulle have været forpligtet til at oplyse om eventuelle priser mv. for klagers søn i forbindelse med tegningen, idet vi fastholder, at klager ved sin henvendelse til selskabet ikke har oplyst, at forsikringen skulle tegnes for hans søn, som den egentlige bruger af bilen.

Der er således givet prisoplysninger til klager på baggrund af de oplysninger, som klager har givet vedrørende sine forhold - herunder bonus m.v. - hvorefter forsikringen er tegnet i klagers navn på baggrund heraf."

I klagerens skrivelse af 10/3 2006 til nævnet hedder det bl.a.:

"Jeg fastholder, at jeg var i *god tro*, da forhandleren gav grønt lys til at indregistrere bilen i mit navn. Han sørgede for registreringsattest og sendte begæringen til Alka.

Hermed påpeger jeg, at jeg talte med kundebetjeneren omkring indregistrering i min søns navn, som er hjemmeboende, hun oplyste en præmie og bekræftede, at det var helt i orden, at han også brugte den, når den var registreret i mit navn jvf. forsikringsbetingelserne."

Herefter har selskabet i skrivelse af 27/3 2006 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabets oplysning om, at sønnen også kunne anvende bilen er i overensstemmelse med policens dækning og praksis i øvrigt, hvorefter en anden fører end den registrerede bruger og derved også en midlertidig låner/bruger af bilen som udgangspunkt vil være omfattet af forsikringens dækning.

Dette ændrer dog ikke ved det forhold, at fastsættelsen af præmien skal ske for den primære bruger og fører af bilen, hvilket i nærværende sag vil sige klagers søn.

At forhandleren sendte begæring til selskabet på vegne af klager, stiller ikke sagen anderledes, idet forhandleren på ingen måde kan handle på selskabets vegne eller i øvrigt tegne selskabet."

Nævnet har fået forelagt selskabets tegningsregler i form af en liste over biler, som selskabet ikke ønsker at tegne ansvars-/kaskoforsikring på, eller som selskabet kun vil tegne for personer på 30 år, når der i bilen er monteret startspærre.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Urigtige oplysninger

§ 30 Er der meddelt urigtige oplysninger ved forsikringens tegning, eller er underretning om ændrede forhold ikke meddelt i overensstemmelse med § 27, og har dette medført, at der er betalt mindre i præmie, end der skulle have været betalt, udreder ALKA i skadetilfælde kun erstatning i det forhold, hvori den betalte præmie står til den præmie, der skulle have været erlagt."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse, vedrørende hvilke oplysninger der blev givet ved tegningen, samt hvilke tegningsregler der for medlemmer af Dansk Metal var gældende på tegningstidspunktet. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene. I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen